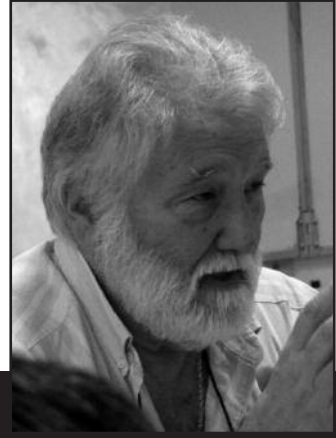

Salutació

Joandomènec ROS i ARAGONÈS

Bon dia. Amb molts de vosaltres ja ens coneixem d'altres anys. És un plaer donar-vos la benvinguda. Ara feia temps que no ho feia. Jo he estat vuit anys president de l'equip rector i ara, per circumstàncies diverses, torno a ser-ho enguany.

La Jornada Andorrana és un clàssic a Prada. Jo crec que s'ha de valorar molt positivament, no només pels temes que tracteu, com el d'enguany, sinó pel fet que escolliu l'UCE per reunir-vos. A Prada tenim jornades dels agricultors, dels cristians, dels cooperativistes; aquests i altres col·lectius es troben en altres llocs. Però Prada és un territori neutral, on a més sempre hi ha gent interessada pel que dieu i debateu els andorrans. El fet que les jornades andorranes es facin a Prada és també important per una altra raó: no hi ha jornades alguereses a Prada, no hi ha jornades de la Franja a Prada, etc. Jo això ho valoro força. A Prada hi ha jornades temàtiques, les vostres també ho són, però són andorranes i això, per a mi, té un valor especial.

L'altre aspecte per remarcar és la temàtica d'enguany, dels microestats. Jo espero que en una segona edició, que fareu d'aquí a tres o quatre anys, perquè segur que quedaran temes per tractar, hi hagi un altre petit estat (potser no microestat), que serà Catalunya, que podrà ser tractat i estudiat, evidentment. Com hi és Suïssa, per exemple.

Em sembla especialment interessant aquesta evocació i resolució de problemes andorranos i de problemes comuns, amb estats d'una mida determinada, perquè segurament són els grans oblidats. Jo no sé si això passa amb Andorra en relació amb França i Espanya, però em sembla que els microestats són els grans oblidats, perquè sembla que siguin taques que fan una mica la guitza en els mapes. Tots aquests microestats tenen la seva història i la seva raó de ser, que és la raó per la qual no han estat absorbits pels grans estats que els envolten. Però tinc la sensació que, per això mateix, perquè són petits, han estat oblidats en general. Alguns formen part de l'Unió Europea, altres no: vosaltres esteu en camí de formar-ne part. Però segurament molts aspectes d'economia, socials, de sanitat, del que sigui, queden una mica pretèrits

davant de la dinàmica dels grans estats. Per tant, em penso que és especialment apropiada la temàtica d'aquesta jornada.

I, naturalment, sabeu que demà donem dos premis Canigó a dues d'aquestes jornades, que ja fa trenta anys que es reuneixen a Prada. Esteu a dos anys de fer-ne trenta. Per tant, us animo a seguir participant-hi amb els temes, que he trobat sempre molt interessants. Recordo el de l'aigua, en recordo alguns altres, com el dret, que heu tractat al llarg d'aquests anys; els models de país... Tots són força interessants. No només per a Andorra. I per això és bo que els resultats es publiquin, perquè altres estats, països grans o petits, puguin prendre nota de què s'ha dit i quins són els problemes, quines són les vies de solució d'alguns d'aquests problemes.

No puc deixar d'esmentar, ara que he entrat al final de la ponència sobre meteorologia, una cosa que potser s'ha dit abans però em penso que val la pena insistir-hi malgrat que els punts de referència –i això ho deia el ponent molt adequadament– són sempre més abundants en els països grans que envolten els petits. És importantíssim que aquests països petits tinguin les seves estacions meteorològiques, el seu servei meteorològic, i més en el cas d'Andorra, que una part de la seva economia depèn de la neu.

Hi ha una cosa que és terrible. M'ho van explicar fa poc, i espero que es resolgui. I és que alguns països africans, ara no diré quins, que sempre tenen problemes de pressupost, quan els dirigents d'aquests països veuen que els mapes del temps cobreixen tot l'Àfrica –igual que aquí cobreixen tot Europa–, en alguns casos han tancat les seves estacions meteorològiques. Que ja són poques i disperses, en un continent que té molts problemes. Amb l'excusa de per què cal seguir mantenint estacions meteorològiques cares si resulta que ja se sap quin temps farà... Se sap quin temps farà gràcies, entre d'altres coses, a les dades que aquelles estacions aporten. Això crec que es pot agafar una mica com a metàfora. Per passar del camp de la meteorologia al camp global, la dinàmica, en tots els aspectes de la societat, de la política dels països petits o dels estats petits, o dels microestats, malgrat la mida, és tan important que no cal deixar de fer-la i s'ha de fer a tots els nivells. I, en aquest sentit, el fet que Andorra sigui a les Nacions Unides i que d'aquí a quatre dies sigui a la Unió Europea és un bon senyal. Convé que totes les veus, de la mida que siguin, s'asseguin en aquests fòrums internacionals i se les escolti.

Dit això, espero que la jornada sigui tan productiva com ho han estat fins ara les jornades que heu fet en moments anteriors. Si hi ha alguna cosa en què des de l'equip rector us podem ajudar que no estigui resolta, ja ens ho direu.

I en fi, espero que trebalieu força i que l'any que ve o d'aquí a dos anys –millor si pot ser l'any que ve– puguem presentar el volum corresponent amb totes les ponències i els debats que surtin avui.

Endavant. Bona feina.

Joandomènec Ros i Aragonès,
president de l'equip rector de la XLVII UCE